

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2017. gada 21. septembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa – Pamatlēmums 2008/675/TI – Piemērošanas joma – Citā dalībvalstī iepriekš pasludināta notiesājoša sprieduma ņemšana vērā jaunā kriminālprocesā, lai noteiktu kopējo sodu – Šā lēmuma iepriekšējas atzišanas valsts procedūra – Šajā citā dalībvalstī uzlikta soda izpildes kārtības grozīšana

Lieta C-171/16

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Sofiyski Rayonen sad* (Sofijas rajona tiesa, Bulgārija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2016. gada 7. martā un kas Tiesā reģistrēts 2016. gada 24. martā, tiesvedībā

Trayan Beshkov

pret

Sofiyska rayonna prokuratura.

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*], Tiesas priekšsēdētāja vietnieks A. Ticano [*A. Tizzano*] (referents), tiesneši M. Bergere [*M. Berger*], E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*] un E. Levits,

ģenerālvokāts Ī. Bots [*Y. Bot*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- Čehijas valdības vārdā – *L. Březinová*, kā arī *M. Smolek* un *J. Vlácil*, pārstāvji,
- Austrijas valdības vārdā – *G. Eberhard*, pārstāvis,
- Polijas valdības vārdā – *B. Majczyna*, pārstāvis,
- Eiropas Komisijas vārdā – *S. Grünheid* un *P. Mihaylova*, pārstāves,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2017. gada 17. maija tiesas sēdē,

* Tiesvedības valoda – bulgāru.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 2008. gada 24. jūlija Pamatlēmumu 2008/675/TI par Eiropas Savienības dalībvalstīs pieņemtu spriedumu ņemšanu vērā jaunā kriminālprocesā (OV 2008, L 220, 32. lpp.).
- 2 Šis lūgums tika iesniegts saistībā ar pieteikumu, ko *Trayan Beshkov* ir iesniedzis *Sofiyiski Rayonen sad* (Sofijas rajona tiesa, Bulgārija), lai minētā tiesa ņemtu vērā kādas citas dalībvalsts tiesas notiesājošu spriedumu attiecībā uz viņu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Pamatlēmuma 2008/675 preambulas 2., 5.–7. un 13. apsvērumā ir noteikts:

“(2) Padome 2000. gada 29. novembrī saskaņā ar Eiropadomes Tamperes sanāksmes secinājumiem pieņēma Pasākumu programmu, lai īstenotu principu par nolēmumu savstarpēju atzišanu krimināllietās [..], kas paredz “pieņemt vienu vai vairākus instrumentus, ar ko izveido principu, ka dalībvalsts tiesai jāspēj ņemt vērā citās dalībvalstīs pieņemtos galīgos spriedumus krimināllietās, lai tādējādi izvērtētu likumpārkāpēja iepriekšējo sodāmību un noteiktu, vai viņš izdarījis atkārtotu pārkāpumu, un lai noteiktu piemērojamo soda veidu un tā izpildes nosacījumus”.

[..]

(5) Būtu jāapstiprina princips, saskaņā ar kuru citā dalībvalstī pasludinātam spriedumam dalībvalstīs būtu jāparedz sekas, kas ir līdzvērtīgas saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem tās tiesu pieņemtam spriedumam, neatkarīgi no tā, vai šīs sekas attiecīgās valsts tiesību aktos tiek uzskatītas par faktiskām, vai arī par procesuālām, vai materiālām. Taču ar šo pamatlēmumu netiecas saskaņot sekas, kādas dažādu valstu tiesību sistēmas paredz attiecībā uz iepriekšēju spriedumu esamību, un pienākums ņemt vērā citās dalībvalstīs iepriekš pieņemtus spriedumus pastāv vienīgi tiktāl, ciktāl iepriekšēju spriedumu esamību ņem vērā saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem.

(6) Pretstatā citiem instrumentiem šā pamatlēmuma mērķis nav kādas dalībvalsts tiesu nolēmumu izpilde citās dalībvalstīs, bet tas drīzāk tiecas uz to, lai dalībvalstī iepriekš pieņemtam spriedumam varētu būt sekas jaunā kriminālprocesā kādā citā dalībvalstī tiktāl, ciktāl šādas sekas ir iepriekšējiem spriedumiem, kas pieņemti saskaņā ar šīs citas dalībvalsts tiesību aktiem.

[..]

(7) Citā dalībvalstī pieņemta sprieduma sekām vajadzētu būt līdzvērtīgām sekām, kādas ir lēmumam, kas attiecīgajā valstī pieņemts kriminālprocesa pirmstiesas izmeklēšanas stadijā, tiesas procesa gaitā un sprieduma izpildes stadijā.

[..]

(13) Šajā pamatlēmumā ievēro dažādus risinājumus un procedūras valstu līmeni, kas ir vajadzīgas, lai ņemtu vērā citā dalībvalstī iepriekš pieņemtu spriedumu. Tas, ka ir izslēgta iespēja pārskatīt iepriekš pieņemtu spriedumu, nedrīkstētu liegt dalībvalstij vajadzības gadījumā pieņemt lēmumu, lai šādam iepriekšējam spriedumam paredzētu līdzvērtīgas tiesiskās sekas. Tomēr ar šāda lēmuma pieņemšanu saistītās procedūras, ņemot vērā nepieciešamo laiku un procedūras vai formalitātes, nedrīkstētu padarīt neiespējamu līdzvērtīgu seku paredzēšanu citā dalībvalstī iepriekš pieņemtam spriedumam.”

4 Minētā pamatlēmuma 1. panta 1. punktā ir noteikts:

“Šā pamatlēmuma mērķis ir paredzēt nosacījumus, atbilstīgi kuriem dalībvalsts kriminālprocesā pret personu ņem vērā spriedumus, kas attiecībā uz šo pašu personu par citiem faktiem iepriekš pieņemti citās dalībvalstīs.”

5 Šā pamatlēmuma 3. panta “Citā dalībvalstī pieņemta sprieduma ņemšana vērā jaunā kriminālprocesā” 1.–4. punktā ir paredzēts:

“1. Katra dalībvalsts nodrošina to, ka kriminālprocesā pret personu saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem ņem vērā spriedumus, kas attiecībā uz to pašu personu par citiem faktiem iepriekš pieņemti citās dalībvalstīs un par ko informācija ir saņemta saskaņā ar piemērojamiem instrumentiem par savstarpēju tiesisko palīdzību vai informācijas apmaiņu no sodāmības reģistra, tiktāl, ciktāl ņem vērā iepriekšējus pašu valstī pieņemtos spriedumus, un to, ka tiem paredz tiesiskās sekas, kas ir līdzvērtīgas iepriekšējo savas valsts spriedumu sekām.

2. Šā panta 1. punktu piemēro pirmstiesas izmeklēšanas posmā, pašā lietas izskatīšanas posmā un sprieduma izpildes laikā, jo īpaši attiecībā uz piemērojamiem procesuālajiem noteikumiem, tostarp tiem, kas attiecas uz iepriekšēju apcietinājumu, nodarījuma kvalifikāciju, soda veidu un līmeni, kā arī noteikumiem, kas reglamentē nolēmuma izpildi.

3. Tam, ka ņem vērā citās dalībvalstīs iepriekš pieņemtos spriedumus, kā noteikts 1. punktā, nav tādas sekas, ka jaunā procesa dalībvalsts iejaucas iepriekš pieņemtos spriedumos vai jebkādos lēmumos saistībā ar to izpildi, vai arī atceļ vai pārskata tos.

4. Atbilstīgi 3. punktam 1. punktu nepiemēro gadījumos, kad – ja iepriekšējais spriedums būtu tās dalībvalsts spriedums, kurā notiek jaunais process – ņemot vērā iepriekšējo spriedumu, saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem notiktu iejaukšanās iepriekš pieņemtajā spriedumā vai jebkādos lēmumos saistībā ar tā izpildi, vai arī tā atcelšana vai pārskatīšana.”

Bulgārijas tiesības

Kriminālkodekss

6 *Nakazatelen kodeks* (Kriminālkodekss) 8. panta 2. punktā, kas stājās spēkā 2011. gada 27. maijā un ar ko ievieš Pamatlēmumu 2008/675 Bulgārijas tiesībās, ir noteikts:

“Galīgu spriedumu, kas citā Eiropas Savienības dalībvalstī pasludināts par nodarījumu, kurš saskaņā ar Bulgārijas Kriminālkodeksu ir noziedzīgs nodarījums, ņem vērā katrā kriminālprocesā, kas pret to pašu personu ir uzsākts Bulgārijas Republikā.”

7 Šā kodeksa 23. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Ja ar vienu darbību tiek izdarīti vairāki noziedzīgi nodarījumi vai persona ir izdarījusi vairākus atsevišķus noziedzīgus nodarījumus, pirms ir stājies spēkā galīgais spriedums par kādu no tiem, pēc soda noteikšanas par katru noziedzīgo nodarījumu tiesa piespriež smagāko sodu.”

8 Saskaņā ar minētā kodeksa 25. panta 1. un 2. punktu:

“1. [23. pantu] piemēro arī tad, ja persona ir notiesāta ar atsevišķiem spriedumiem.

2. Ja piespriests sods ir ticis daļēji vai pilnībā izpildīts, tad soda izpildei tas ir atskaitāms, ja tas ir tāda paša veida sods kā kopējais sods.”

9 Šī paša kodeksa 66. panta 1. punkts ir formulēts šādi:

Ja tiesa piespriež brīvības atņemšanas sodu uz laiku līdz trīs gadiem, tā var atlikt piesprietā soda izpildi [..], ja persona nav tikusi notiesāta par noziedzīgu nodarījumu, par kuru kriminālvajāšanu veic prokuratūra, ar brīvības atņemšanas sodu [..].”

Kriminālprocesa kodekss

10 *Nakazatelno-protseualen kodeks* (Kriminālprocesa kodekss) 4. panta 2. un 3. punktā ir noteikts:

“2. Bulgārijas Republikas iestādēm nav jāizpilda galīgs spriedums, ko pasludinājusi citas valsts tiesa un kas nav atzīts saskaņā ar Bulgārijas tiesībām.

3. [2. punktu] nepiemēro, ja ratificētā un publicētā starptautiskā līgumā, kurš ir stājies spēkā un kura puse ir Bulgārijas Republika, ir paredzēti citādi noteikumi.”

11 Šā kodeksa 463. pantā, kas iekļauts tā 36. nodaļas II sadaļā “Ārvalsts tiesas pasludināta notiesājoša sprieduma atzišana un izpilde”, ir noteikts:

“Bulgārijas Republikas iestādes saskaņā ar 4. panta 3. punktu atzīst un izpilda galīgu spriedumu, ko pasludinājusi ārvalsts tiesa, ja:

- 1) nodarījums, par kuru ir iesniegts lūgums, ir noziedzīgs nodarījums saskaņā ar Bulgārijas tiesībām;
- 2) izdarītājs ir sasniedzis vecumu, kad to var saukt pie kriminālatbildības saskaņā ar Bulgārijas tiesībām;
- 3) spriedums pilnībā atbilst principiem, kas nostiprināti Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā un tās protokolos, kurus ir parakstījusi Bulgārijas Republika;
- 4) izdarītājs nav notiesāts par noziedzīgu nodarījumu, kas uzskatāms par politisku vai ir saistīts ar politisku nodarījumu vai kara noziegumu;
- 5) Bulgārijas Republika nav atzinusi citas ārvalsts tiesas spriedumu attiecībā uz to pašu izdarītāju par to pašu noziedzīgo nodarījumu;
- 6) notiesājošais spriedums atbilst Bulgārijas krimināltiesību un kriminālprocesa tiesību principiem.”

12 Minētā kodeksa 465. pantā, kurā precizēta šādas atzišanas kārtība, ir noteikts:

“1. Lūgumu atzīt ārvalsts tiesas notiesājošu spriedumu Bulgārijas Republikā citas valsts kompetentā iestāde adresē Tieslietu ministrijai.

2. Tieslietu ministrija pārsūta šo lūgumu kopā ar tam pievienoto notiesājošo spriedumu un citiem dokumentiem notiesātā dzīvesvietas *Okrazhen sad* [apgabaltiesa]. Ja notiesātais nedzīvo Bulgārijā, lūguma izskatīšana ir piekritīga *Sofiyski gradski sad* [Sofijas pilsētas tiesa].

[..]”

13 Atbilstīgi šā paša kodeksa 466. pantam, kurā definētas šādas atzišanas sekas:

“Lēmumam, ar kuru ir atzīts ārvalsts tiesas notiesājošs spriedums, ir tādas pašas tiesiskās sekas kā Bulgārijas tiesas pasludinātam notiesājošam spriedumam.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

14 *T. Beshkov* ar galīgu *Landesgericht Klagenfurt* (Klāgenfurtes apgabaltiesa, Austrija) 2010. gada 13. decembra spriedumu tika notiesāts ar brīvības atņemšanu uz astoņpadsmit mēnešiem, no kuriem seši mēneši slēgta tipa cietumā un divpadsmit mēneši ar pārbaudes laiku uz trim gadiem, par zagtas mantas piesavināšanos, kas izdarīta Austrijā 2010. gada 14. novembrī. Soda sešu mēnešu ieslodzījuma daļa tika izpildīta, un pārbaudes laiks sākās 2011. gada 14. maijā.

15 Vēlāk *T. Beshkov* ar galīgu iesniedzējtiesas 2013. gada 29. aprīļa spriedumu tika notiesāts ar brīvības atņemšanu slēgta tipa cietumā uz vienu gadu par vieglu miesas bojājumu nodarīšanu, kas rada veselības traucējumus, aiz huligānisma, kas tika izdarīts 2008. gada 19. novembrī Sofijā (Bulgārija). Tā kā *T. Beshkov* bija meklēšanā, lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemšanas datumā sods vēl nebija izpildīts.

16 2015. gada 14. maijā *T. Beshkov* ar sava *ad litem* pārstāvja starpniecību iesniedza iesniedzējtiesai lūgumu atbilstoši Kriminālkodeksa 23. panta 1. punktam un 25. panta 1. punktam, lai tā izpildes nolūkā piespriestu tam kopējo brīvības atņemšanas sodu, kas atbilst vissmagākajam no uzliktajiem sodiem, pirmkārt, ar *Landesgericht Klagenfurt* (Klāgenfurtes apgabaltiesa, Austrija) 2010. gada 13. decembra nolēmumu un, otrkārt, iesniedzējtiesas 2013. gada 29. aprīļa nolēmumu.

17 Proti, šajos abos noteikumos paredzēts tostarp, ka, ja persona ir izdarījusi vairākus noziedzīgos nodarījumus pirms notiesāšanas par katru no šiem nodarījumiem ar atsevišķu sodu ar atsevišķiem notiesājošiem spriedumiem, šo sodu izpildei valsts tiesa piespiež šai personai vienu kopējo sodu, kas atbilst vissmagākajam uzliktajam sodam. Būtībā no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka šajā gadījumā vissmagākais sods ietver sākotnējos vieglākos sodus. Turklāt no šiem noteikumiem izriet, ka, ja viens no sākotnējiem sodiem ir jau daļēji vai pilnībā izpildīts, izpildes nolūkā tas ir atskaitāms no kopējā soda, ja tas ir tā paša veida sods.

18 Tomēr iesniedzējtiesa norāda, ka atbilstoši vairumam valsts judikatūras, kā arī tam, ko uzskata *Sofiyska rayonna prokuratura* (Sofijas rajona prokuratūra, Bulgārija), ņemot vērā Kriminālprocesa kodeksa 4. panta 2. punktu, nav iespējams noteikt kopējo sodu, ņemot vērā sodu, kas uzlikts ar notiesājošu spriedumu, kuru iepriekš pasludinājusi citas dalībvalsts tiesa, ja šo nolēmumu nav iepriekš atzinušas kompetentās Bulgārijas tiesas atbilstoši ipašajai ārvalstu tiesas pasludinātu notiesājošu spriedumu atzišanas un izpildes procedūrai, kas paredzēta konkrēti šā kodeksa 463.–466. pantā. Ņemot vērā šo judikatūru, iesniedzējtiesa būtībā prāto, vai, lai apmierinātu *T. Beshkov* pieteikumu, *Landesgericht Klagenfurt* (Klāgenfurtes apgabaltiesa) pasludinātais spriedums pirms tam ir jāatzīst atbilstoši tostarp

minētajam 463.–466. pantam vai tomēr, kā to norāda *T. Beshkov*, iesniedzējtiesa var vai tai ir jāapmierina šis pieteikums bez tā, ka šis notiesājošais spriedums tiktu iepriekš atzīts, pamatojoties uz Kriminālkodeksa 8. panta 2. punktu, ar ko Pamatlēmumu 2008/675 ievieš Bulgārijas tiesībās.

- 19 Lai atbildētu uz šo jautājumu, šī tiesa būtībā uzskata, ka ir jānosaka, vai šis pamatlēmums attiecas uz tādu procedūru, kāda ir pamatlietā un kuras mērķis ir izpildes nolūkā uzlikt kopējo brīvības atņemšanas sodu, ņemot vērā notiesājošu spriedumu, ko pasludinājusi citas dalībvalsts tiesa, un, konkrētāk, sodu, kas uzlikts personai, kura notiesāta ar šo nolēmumu.
- 20 Apstiprinošas atbildes gadījumā un ja notiesājoša sprieduma, ko pasludinājusi *Landesgericht Klagenfurt* (Klāgenfurtes apgabaltiesa), ņemšanai vērā šajā gadījumā vispirms ir nepieciešama tostarp Kriminālprocesa kodeksa 463.–466. pantā paredzētā iepriekšējās atzišanas procedūra, iesniedzējtiesa arī šaubās par šīs procedūras saderīgumu ar minēto pamatlēmumu, jo to nevar tieši iniciēt notiesātā persona.
- 21 Šajā ziņā iesniedzējtiesa būtībā uzsver, ka, lai gan atbilstoši spēkā esošajam Bulgārijas tiesiskajam regulējumam ikkatra notiesātā persona var vērsties kompetentajās Bulgārijas tiesās ar lūgumu noteikt kopējo sodu atbilstoši Kriminālkodeksa 23. un 25. pantam, Kriminālprocesa kodeksa attiecīgajos noteikumos, konkrēti tā 463.–466. pantā paredzēto atzišanas procedūru savukārt var uzsākt tikai pēc Bulgārijas vai dalībvalsts, kurā ir pasludināts pirmais notiesājošais spriedums, kompetento iestāžu iniciatīvas. No tā izrietot, ka notiesātā persona nevarot faktiski pati iniciēt procedūru par šāda kopējā soda uzlikšanu, ņemot vērā notiesājošu spriedumu, kas iepriekš pasludināts citā dalībvalstī, tostarp kompetento iestāžu bezdarbības gadījumā.
- 22 Turklāt iesniedzējtiesa cenšas noskaidrot, vai Pamatlēmums 2008/675 nepieļauj, ka kopējā soda uzlikšanai, ņemot vērā sodu, ko *T. Beshkov* ir uzlikusi *Landesgericht Klagenfurt* (Klāgenfurtes apgabaltiesa), tika grozīts pēdējā minētā soda izpildes veids. Proti, šajā gadījumā, tā kā 18 mēnešu brīvības atņemšanas sods, no kura 12 mēneši ir ar pārbaudes laiku, ko minētā tiesa ir noteikusi *T. Beshkov*, ir smagāks nekā sods, ko iesniedzējtiesa noteica 2013. gada 29. aprīļa nolēmumā, tai esot jāpiemēro *T. Beshkov* kopējais sods, kas atbilst pirmajam minētajam sodam. Tomēr atbilstoši Kriminālkodeksa 66. panta 1. punktam *T. Beshkov*, kurš jau iepriekš ir vairākkārt sodīts ar brīvības atņemšanu Bulgārijā, vairs nevarētu tikt piespriests sods ar pārbaudes laiku šajā dalībvalstī. Tādēļ iesniedzējtiesai esot jāgroza soda, ko *T. Beshkov* noteikusi *Landesgericht Klagenfurt* (Klāgenfurtes apgabaltiesa), izpildes kārtība un jāpiemēro viņam kopējais sods – 18 mēneši slēgta tipa cietumā, no šā laikposma atskaitot 6 mēnešus slēgta tipa cietumā, kas ir jau izciesti Austrijā.
- 23 Šādos apstākļos *Sofijski Rayonen sad* (Sofijas rajona tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Kā ir jāinterpretē Pamatlēmumā 2008/675 lietotais “jauna kriminālprocesa” jēdziens; vai šim procesam noteikti jābūt saistītam ar vainas konstatēšanu izdarītā noziedzīgā nodarījumā vai tas var attiekties arī uz procesu, kurā saskaņā ar otras dalībvalsts tiesībām agrākā spriedumā piespriesto sodu pieskaita citam sodam vai to tajā ieskaita, vai attiecīgi ir jānosaka tā atsevišķa izpilde [..]?”
- 2) Vai Pamatlēmuma 2008/675 3. panta 1. punkts saistībā ar šā pamatlēmuma preambulas 13. apsvērumu ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru notiesātā persona nevar uzsākt procedūru iepriekš citā dalībvalstī pasludināta sprieduma ņemšanai vērā, bet to var darīt tikai dalībvalsts, kurā ir pasludināts šis iepriekšējais spriedums, vai arī dalībvalsts, kurā norisinās jaunais kriminālprocess?”

- 3) Vai Pamatlēmuma 2008/675 3. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj, ka valsts, kurā norisinās jauns kriminālprocess, groza dalībvalsts, kurā ir pasludināts iepriekšējais notiesājošais spriedums, piespriedē soda izpildes veidu, tajā skaitā arī gadījumos, kad saskaņā ar otras dalībvalsts tiesībām agrākā spriedumā piespriedto sodu pieskaita citam sodam vai tajā ieskaita, vai attiecīgi ir jānosaka tā atsevišķa izciešana [..]?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 24 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Pamatlēmums 2008/675 ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams vienīgi procedūrām, kas saistītas ar kriminālvajātas personas iespējamās vainas konstatēšanu, vai arī tas ir piemērojams valsts procedūrai, kuras mērķis ir izpildes nolūkā noteikt kopējo brīvības atņemšanas sodu, ņemot vērā sodu, ko šai personai noteikusi valsts tiesa, kā arī iepriekšēju sodu, ko citas dalībvalsts tiesa piespriedusi šai personai par citiem faktiem.
- 25 Lai atbildētu uz šo jautājumu, ir jānorāda, ka Pamatlēmuma 2008/675 1. panta 1. punktā ir noteikts, ka tā mērķis ir paredzēt nosacījumus, atbilstīgi kuriem dalībvalsts jaunā kriminālprocesā pret personu ņem vērā spriedumus, kas attiecībā uz šo pašu personu par citiem faktiem iepriekš pasludināti citā dalībvalstī.
- 26 Šajā nolūkā šā pamatlēmuma 3. panta 1. punktā, aplūkojot to kopsakarā ar tā preambulas 5. apsvērumu, dalībvalstīm ir noteikts pienākums, ka šādā gadījumā iepriekšēji notiesājoši spriedumi, kuri pasludināti citā dalībvalstī un par kuriem informācija ir saņemta saskaņā ar piemērojamiem instrumentiem par savstarpēju tiesisko palīdzību vai informācijas apmaiņu no sodāmības reģistra, pirmkārt, tiek ņemti vērā tiktāl, ciktāl ņem vērā iepriekšējus pašu valstī pieņemtus spriedumus, un, otrkārt, tiem paredz tiesiskās sekas, kas ir līdzvērtīgas iepriekšējo savas valsts spriedumu sekām valsts tiesībās, vai runa būtu par faktiem vai procesuālām vai materiālām tiesībām.
- 27 Šā pamatlēmuma 3. panta 2. punktā ir precizēts, ka šo pienākumu piemēro pirmstiesas izmeklēšanas posmā, pašā lietas izskatīšanas posmā un sprieduma izpildes laikā īpaši attiecībā uz piemērojamiem procesuālajiem noteikumiem, tostarp tiem, kas attiecas uz nodarījuma kvalifikāciju, soda veidu un līmeni, kā arī noteikumiem, kas reglamentē nolēmuma izpildi. Tā minētā pamatlēmuma preambulas 2. un 7. apsvērumā ir noteikts, ka valsts tiesai ir jāvar ņemt vērā citās dalībvalstīs pasludinātus notiesājošus spriedumus, tajā skaitā, lai noteiktu izpildes kārtību, un ka šīs notiesāšanas sekām ir jāatbilst tām sekām, kādas ir valsts nolēmumiem katrā no šiem procedūras posmiem.
- 28 No tā izriet, ka Pamatlēmums 2008/675 ir piemērojams ne tikai procedūrām par kriminālvajātas personas iespējamās vainas noteikšanu un konstatēšanu, bet arī par soda izpildi, kurā jāņem vērā sods, kas noteikts ar notiesājošu nolēmumu, kas iepriekš pasludināts kādā citā dalībvalstī. Kā to secinājumu 59. punktā ir norādījis ģenerāladvokāts, no Tiesai pieejamajiem lietas materiāliem izriet, ka šajā gadījumā soda noteikšanas procedūra, ko ir uzsācis *T. Beshkov*, ietilpst otrajā kategorijā, proti, tai ir piemērojams šis pamatlēmums.
- 29 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Pamatlēmums 2008/675 ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams valsts procedūrai, kuras mērķis ir izpildes nolūkā noteikt kopējo brīvības atņemšanas sodu, ņemot vērā valsts tiesas noteikto sodu personai, kā arī sodu, kas noteikts, kad ir ticis iepriekš pasludināts citas dalībvalsts tiesas notiesājošs spriedums pret to pašu personu par citiem faktiem.

Pat otro jautājumu

- 30 Ievadam ir jānorāda, kā tas tika izklāstīts šā sprieduma 18. punktā, ka iesniedzējtiesa šaubās, vai *Landesgericht Klagenfurt* (Klāgenfurtes apgabaltiesa) notiesājošais spriedums, par ko ir pamatlieta, ir vispirms jāatzīst Bulgārijas kompetentajām iestādēm atbilstīgi tostarp Kriminālprocesa kodeksa 463.–466. pantā paredzētajai procedūrai, lai to varētu ņemt vērā kopējā soda noteikšanā.
- 31 Kā tas tika norādīts šā sprieduma 20. un 21. punktā, iesniedzējtiesa, paužot šaubas šajā ziņā, vadās no pieņēmuma, ka šādā nolūkā ir īstenojama minētā iepriekšējas atzišanas procedūra, un šaubās otrajā jautājumā par to, vai Pamatlēmums 2008/675 nepieļauj minēto 463.–466. pantu, jo tie paredz, ka šo procedūru nevar uzsākt tieši notiesātā persona.
- 32 Tomēr, lai sniegtu lietderīgu atbildi šai tiesai, ir vispirms jāpārbauda, vai šis pamatlēmums nepieļauj šādas atzišanas procedūras īstenošanu.
- 33 Šajā nolūkā atbilstīgi Tiesas pastāvīgajā judikatūrā atzītajai iespējai (spriedums, 2016. gada 21. decembris, *Ucar un Kilic*, C-508/15 un C-509/15, EU:C:2016:986, 51. punkts un tajā minētā judikatūra) otrais jautājums ir jāpārformulē tādējādi, ka ar to būtībā tiek mēģināts noskaidrot, vai Pamatlēmums 2008/675 ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj, ka iepriekš citas dalībvalsts tiesas pasludināta notiesājoša sprieduma ņemšanai vērā dalībvalstī ir jāpiemēro tāda iepriekšēja šā lēmuma atzišanas valsts procedūra šīs dalībvalsts kompetentajās iestādēs, kāda ir paredzēta tostarp pamatlietā aplūkotā Kriminālprocesa kodeksa 463.–466. pantā, un – noliedzošas atbildes gadījumā – vai šis pamatlēmums nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, kas paredz, ka šo procedūru var uzsākt vienīgi valstu kompetentās iestādes, nevis notiesātā persona.
- 34 Lai atbildētu uz šo jautājumu, ir jānorāda uz Kriminālprocesa kodeksa 463.–466. panta satura izklāstu šā sprieduma 11.–13. punktā, no kura izriet, ka ar šiem pantiem nosaka īpašu iepriekšējas atzišanas procedūru galīgiem notiesājošiem spriedumiem, kas pasludināti ārvalstīs, Bulgārijas kompetentajās tiesās, lai nolēmumam, ar kuru nosaka šo notiesāšanu, atzītu Bulgārijas tiesas pasludināta notiesājoša sprieduma sekas. Šī procedūra ietver attiecīgā ārvalstu notiesājošā sprieduma pārbaudi, lai pārliecinātos, ka ir izpildīti minētajā 463. pantā paredzētie nosacījumi.
- 35 Šajā ziņā valsts tiesai, lai piemērotu šā sprieduma 26. punktā minēto Pamatlēmuma 2008/675 3. panta 1. punktu, ir jāspēj pārbaudīt, vai iepriekšēja notiesāšana tajā pašā valstī ir ņemta vērā atbilstīgi valsts tiesībām un, attiecīgā gadījumā, kādas ir sekas šīm tiesībām.
- 36 Tomēr, kā ir norādīts šā pamatlēmuma preambulas 2. apsvērumā, tā mērķis ir īstenot principu par tiesas spriedumu un nolēmumu savstarpēju atzišanu krimināllietās, kas paredzēts LESD 82. panta 1. punktā, ar ko aizstāja LES 31. pantu, uz kura pamata tika pieņemts šis lēmums. Kā to norāda ģenerāladvokāts secinājumu 30., 31. un 64. punktā, šis princips nepieļauj to, ka šā pamatlēmuma ietvaros iepriekš citā dalībvalstī pasludināta notiesājoša sprieduma ņemšanu vērā pakārto tādai valsts iepriekšējas atzišanas procedūrai, par kādu ir pamatlieta, un to, ka šajā ziņā šis nolēmums tiek pārskatīts (pēc analogijas skat. spriedumu, 2016. gada 9. jūnijs, *Balogh*, C-25/15, EU:C:2016:423, 54. punkts).
- 37 Pamatlēmuma 2008/675 3. panta 3. punktā un preambulas 13. apsvērumā ir skaidri aizliegta šāda pārskatīšana, jo citās dalībvalstīs pasludināti notiesājoši spriedumi ir jāņem vērā tādi, kādi tie tika pasludināti.
- 38 Tādēļ pretēji tam, ko norāda Austrijas valdība, lai gan minētajā preambulas 13. apsvērumā ir norādīts, ka šajā pamatlēmumā ievēro dažādus risinājumus un procedūras valstu līmenī, kas ir vajadzīgas, lai ņemtu vērā citā dalībvalstī iepriekš pieņemtu spriedumu, un tas neliedz dalībvalstij vajadzības

gadījumā pieņemt lēmumu, lai šādam iepriekšējam spriedumam paredzētu līdzvērtīgas tiesiskās sekas, tomēr ar šāda lēmuma pieņemšanu katrā ziņā nebūtu jāisteno tāda iepriekšējas atzīšanas valsts procedūra, par kādu ir pamatlieta.

- 39 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, nav jāatbild uz jautājumu par to, vai pamatlēmumā tiek prasīts, lai notiesātā persona varētu pati iniciēt šo procedūru.
- 40 Tādēļ uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Pamatlēmums 2008/675 ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj, ka kādā dalībvalstī notiesājošs spriedums, kurš ir iepriekš pasludināts citas dalībvalsts tiesā, tiek pakārtots pirmās dalībvalsts kompetento tiesu īstenotai iepriekšējas atzīšanas valsts procedūrai, kāda ir paredzēta pamatlietā aplūkotajā Kriminālprocesa kodeksa 463.–466. pantā.

Par trešo jautājumu

- 41 Ar trešo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Pamatlēmuma 2008/675 3. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, kurā paredzēts, ka valsts tiesa, saņēmusi izpildei pieteikumu par kopējā brīvības atņemšanas soda noteikšanu, tostarp ņemot vērā sodu, kas uzlikts ar citas dalībvalsts tiesas iepriekš pasludinātu notiesājošu spriedumu, šādā nolūkā groza šā soda izpildes kārtību.
- 42 Vispirms jānorāda, ka no Tiesai pieejamajiem lietas materiāliem izriet, ka ar 2014. gada 15. oktobra nolēmumu *Landesgericht Klagenfurt* (Klāgenfurtes tiesa) konstatēja, ka ir beidzies triju gadu pārbaudes laiks, kas noteikts ar tās 2010. gada 13. decembra nolēmumu, un ka tādējādi ir galīgi beidzies sods, kas *T. Beshkov* bija uzlikts, nosakot pārbaudes laiku, tādēļ ir jāuzskata, ka viss šis sods ir uzskatāms par pilnībā izpildītu. Lai izskatītu šo jautājumu, ir jāņem vērā šis apstāklis, par kuru iesniedzējtiesa tika informēta atbilstoši informācijas pieprasījumam, ko Tiesa adresēja šai tiesai, piemērojot sava reglamenta 101. pantu.
- 43 Atbildot uz šo jautājumu, ir jāatgādina, kā ir izklāstīts šā sprieduma 26. punktā, ka atbilstīgi Pamatlēmuma 2008/675 3. panta 1. punktam iepriekšēji, citā dalībvalstī pasludināti notiesājoši spriedumi principā ir jāņem vērā, ciktāl atbilstoši valsts tiesībām ņem vērā iepriekšējus pašu valstī pieņemtus spriedumus, un tiem paredz tiesiskās sekas, kas ir līdzvērtīgas iepriekšējo šīs valsts spriedumu sekām.
- 44 Tomēr šā pamatlēmuma 3. panta 3. punktā ir precizēts, ka tam, ka ņem vērā iepriekšējus, citās dalībvalstīs pieņemtus spriedumus, nav tādas sekas, ka jaunā procesa dalībvalsts iejaucas iepriekš pieņemtos spriedumos vai jebkādos lēmumos saistībā ar to izpildi, vai arī atceļ tos. Kā izklāstīts šā sprieduma 37. punktā, šis noteiktums turklāt izslēdz šo notiesājošo spriedumu pārskatīšanu, kas tādējādi ir jāņem vērā tādi, kādi tie tika pasludināti.
- 45 Turklāt no minētā pamatlēmuma preambulas 6. apsvēruma izriet, ka tā mērķis nav kādas dalībvalsts tiesu nolēmumu izpilde citās dalībvalstīs.
- 46 No tā izriet, ka atbilstīgi šim pašam pamatlēmumam valsts tiesas nepārskata un negroza notiesājoša sprieduma, kas iepriekš pasludināts un jau izpildīts citā dalībvalstī, izpildes kārtību, tostarp atsaucoties uz pārbaudes laiku, kas tika noteikts ar šo nolēmumu noteiktajam sodam, un pārveidojot to par brīvības atņemšanu slēgta tipa cietumā. Šādā nolūkā nebūtu arī jānosaka šādi grozīta soda jauna izpilde.

47 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz trešo jautājumu ir jāatbild, ka Pamatlēmuma 2008/675 3. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, kurā paredzēts, ka valsts tiesa, saņēmusi izpildei pieteikumu par kopējā brīvības atņemšanas soda noteikšanu, tostarp ņemot vērā sodu, kas uzlikts ar citas dalībvalsts tiesas iepriekš pasludinātu notiesājošu spriedumu, šādā nolūkā groza šā soda izpildes kārtību.

Par tiesāšanās izdevumiem

48 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

- 1) **Padomes 2008. gada 24. jūlija Pamatlēmums 2008/675/TI par Eiropas Savienības dalībvalstīs pieņemtu spriedumu ņemšanu vērā jaunā kriminālprocesā ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams valsts procedūrai, kuras mērķis ir izpildes nolūkā noteikt kopējo brīvības atņemšanas sodu, ņemot vērā valsts tiesas noteikto sodu personai, kā arī sodu, kas noteikts, kad ir ticis iepriekš pasludināts citas dalībvalsts tiesas notiesājošs spriedums pret to pašu personu par citiem faktiem;**
- 2) **Pamatlēmums 2008/675 ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj, ka kādā dalībvalstī notiesājošs spriedums, kurš ir iepriekš pasludināts citas dalībvalsts tiesā, tiek pakārtots pirmās dalībvalsts kompetento tiesu īstenotai iepriekšējās atzīšanas valsts procedūrai, kāda ir paredzēta pamatlietā aplūkotajā *Nakazatelno-protsesualen kodeks* (Kriminālprocesa kodekss) 463.–466. pantā;**
- 3) **Pamatlēmuma 2008/675 3. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, kurā paredzēts, ka valsts tiesa, saņēmusi izpildei pieteikumu par kopējā brīvības atņemšanas soda noteikšanu, tostarp ņemot vērā sodu, kas uzlikts ar citas dalībvalsts tiesas iepriekš pasludinātu notiesājošu spriedumu, šādā nolūkā groza šā soda izpildes kārtību.**

[Paraksti]